

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un sir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 12 Iunie st. v.

Vor fi opt zile decând am exprimat dorința să vedem și în Ungaria spriginindu-se de sus și propagându-se spiritul conciliant, ca în Cislaitania.

Însă întâmplare ciudată!

În timpul, când exprimam dorința, dela Budapesta se grăbiau încoace spre noi diarele cu rapoarte și cu aprețări despre o dare de seamă, ce se întâmplase tocmai la Pojon.

Atunci îndată s'a luat și în coloanele aceste notiță despre acea dare de seamă. Ea este însă de o importanță cu mult mai mare decât ca să trecem numai cu notița, ce luasem, preste dinsa la ordinea zilei.

Căci a cui era darea de seamă?

Darea de seamă nu era a altuia decât a celui mai credincios și a celui mai ascultător dintre câți apostoli are dl ministru-president Tisza, a dlui ministru de culte și instrucțiune publică Augustin Trefort.

Nu ca ministru de culte și instrucțiune publică Augustin Trefort.

dl ministru de culte și instrucțiune publică Augustin Trefort. Nu ca ministru de culte și instrucțiune publică Augustin Trefort. Nu ca ministru de culte și instrucțiune publică Augustin Trefort.

Cetitorii nostri știu de ce a vorbit dl ministru-deputat și de bună seamă că au observat, ca și noi, că stăm departe de realizarea dorinței de a fi și la noi baremi ca în Cislaitania.

Căci deși deputatul trebuia să vorbească înaintea alegătorilor; deși deputatul, după-ce ar fi spus celor ce l-au onorat cu mandat, ce a spriginit și ce a exoperat în parlament, trebuia să spună ce are de gând să mai exopereze pentru binele poporului, cu totul altfel s'a întâmplat. Ministrul Trefort, îmbrăcat în togă de deputat, a căutat privilegiul, pe cale indirectă, să aducă la cunoștința țerii ce are de gând guvernul să prezenteze ca proiecte în sesiunea cea mai de aproape a dietei.

Nu negăm, sunt prețioase descoperiri făcute de dl Trefort în Pojon înaintea alegătorilor sei, și sperăm că dl ministru-president nu va fi atât de fără de inimă ca să dea de minciună pe ucenicul seu; dar' cu toate descoperirile acele vedem că ne depărtăm, nu ne apropiăm de dorința noastră. Prețiositatea descoperirilor nu va stărni nici în naționalitățile nemaghiare, precum nu stărnesc nici chiar în opozițiunea maghiară, nici o speranță de bine.

De mult prorocitul mandat de cinci ani pentru deputați, după descoperirile făcute de dl ministru în Pojon, are să se voteze dar' în sesiunea cea mai de aproape și nu încapă nici o îndoială că, punându-se la vot, majoritatea care votează toate, îl va și vota. Căci ce nu votează majoritatea dlui Tisza? N'a votat ea în sesiunea expirată reforma casei magnaților în două chipuri, după cum îi trebuia adica dlui ministru-president?

Pentru noi însă nu împoară dacă mandatul unui deputat va fi mai lung ca

de trei ani, a bună-oară de cinci ani, după cum spune dl ministru Trefort, că are să fie. Sânt state considerabile, în care mandatele deputaților sânt de o durată mai lungă ca de trei ani și libertatea din această cauză nu este de loc expusă. În Ungaria poate ar fi tocmai bine, dacă mandatul de deputat s'ar da pe un timp mai lung, pentru-că s'ar cruța mai mult pungile aspiranților și capetele și peile alegătorilor.

Prudența și circumspecțiunea guvernului, care se vedese prin rostul dlui ministru, este, ceea ce pune pe gânduri și din care învățăm, că și în viitor avem să rămânem tot la ceea-ce a mai fost.

A pus adevărat dl ministru Trefort în perspectivă o combinațiune, de altmintea foarte nimerită, pentru de a ilustra cât de moale vrea guvernul să-și aștearnă. Prelungă mandatul deputaților de cinci ani are să urmeze în aceeași sesiune votarea unei noue legi de compatibilitate. Pare că guvernul nu e destul de mulțumit cu majoritățile, de care a dispus până acum. Pare că i-se par prea mici. Vrea să aducă funcționari în parlament, cari, se înțelege că după pozițiunea lor vor avea să meargă unde li se va dicta.

Oare ce dic cetitorii? Un parlament care se va alcătui din elemente mai servile chiar și de cum sânt cele de astăzi, prelungă un curent șovinistic în stil maghiarizator, cum e cel de astăzi, va fi în stare să aducă și preste noi spiritul conciliator, baremi ca în Cislaitania?

Dl ministru a mai dis nisce cuvinte foarte mari, cari eară nu sânt altceva decât a bună seamă puncte din programa guvernului pentru sesiunea cea mai de aproape a dietei.

Cultul revoluționar are să-l combată dl ministru, noi însă să înțelegem guvernul, și să consolideze biserica în viața statului.

Este întunecat înțelesul cuvintelor, în care a îmbrăcat ideile aceste din urmă. Îi vine omului a-și pune întrebarea, unde se află cultul revoluționar? Pe sine, care fără de motiv dela 1875 a modificat de două, de trei ori un aședământ întemeiat pe un rescript împărătesc la 1861 și de care nu s'a atins patruspredece ani nici un ministru — de sigur că nu se va considera în categoria celor cu cultul revoluționar. Apoi nici pe noi, cari ne străduim din toate puterile a reintra în drepturile, din care am fost amovați la 1865 și ne străduim a ne susține baremi în acele, din care acum succesiv sântem scoși cu toate că a concurs și dl ministru cu lucrarea sa la crearea lor.

Nu scim dar' unde presupune dl ministru pe cei cu cultul revoluțiunii, deoarece-ce presa guvernamentală spunea cu mândrie, că la noi nu sânt anarhisti ca în Germania.

Cât pentru consolidarea bisericii în viața statului, se vede din cele ce guvernul a făcut cu biserica și până acum,

ce are de gând să mai facă: să o pună cu totul în serviciul guvernului.

Ce înfățișare impresionabilă are să aibă în viitor Ungaria, dacă îi va succede guvernului să-și aranjeze toate așa după cum din rostul dlui ministru de culte și instrucțiune publică investit în toga de deputat se aude că dorește să aranjeze.

Un guvern cu un parlament alcătuit din elementele cele mai supuse cu mandat de cinci ani, după ce își va aservi odată și bisericile, ce spirit conciliant are să producă!

Mai trebuie, ceea-ce încă vedem că are a se face, deși dl ministru nu a prorocit-o, o primeneală cu comiții-supremi, prelungă o împărțeală nouă, parțială, a unor comitate, corespunzătoare celorlalte măsuri guverniale și atunci liniște are să se facă preste toată țeara.

Dl ministru-president Tisza va pute dice cătră ministrul-president Taaffe: vești tu nu scii produce astfel de conciliațiune. Fîresce, că conciliațiunea aceasta va sîmîna mult cu aceea, cu care s'ar pute lăuda un vighitor de morminte în fața unui primar.

Dar' vroba ceea: ministrul propune, Dșeu însă dispune!

Revistă politică.

Sibiu, 12 Iunie st. v.

Resultatele conferenței de Luni a partidei liberale germane din Austria nu sânt de loc pe placul stăpânitorilor nostri, cari s'au așteptat la cele mai splendide succese în înțelesul lor, și când colo au trebuit să vadă și să audă, cum naționalistii nemți n'au putut să se unească de loc, cum abia treișeci și doi de deputați reprezintă pe așa numita „partidă germană“, ear' ceilalți vre-o 130 se numesc „partidă austriacă“. Maghiarii ar fi dorit alte constelațiuni în sînul partidului „liberal german“.

„Nemzet“ dice, că Maghiarii n'au cuvinte de a rîde de svîrcolirile comice ale conducătorilor germani, dincontră ar trebui să pună Nemților întrebarea: cine e cauza descompunerii amenințătoare și a reformării, care la toată întâmplarea le stă înainte? Cine e de vină, că programa de ieri a Nemților nu e altceva, decât o hîrtiă albă, pe care s'au scris litere negre? Cine e de vină, că rolul conducător al Germanilor a căzut și că în Austria se clătină statul unitar? Spiritul dualismului — continuă „Nemzet“ — ar pretinde, ca programul Germanilor să fie fapt împlinit. Stat unitar dincolo și dincoace de Laita, hegemonia germană acolo, și un stat maghiar puternic și nealienabil aici a fost principiul fundamental al dualismului. Germanii puteau totdeauna conta la spriginul Maghiarilor spre menținerea stăpînirii lor, dacă acceptau dualismul cu o adevărată sinceritate. Și se poate, că prelungă acest sprigin exista încă și astăzi stăpînirea lor presupunînd, că vor fi mai înțelepți în ceea-ce privește politica internă a Austriei.

De mai mult timp încoace decurge în Vatican lupta între două direcțiuni opuse, și papa Leo al XIII până acum nu scia cu care dintr'acele să meargă înainte. La început se părea, că Papa inclină spre direcțiunea liberală, acum

însă dintr'o epistolă adresată arhiepiscopului din Paris e evident, că partida cardinalului Pietro a căzut. Toată lupta a devenit înverșunată pentru foaia „Jurnal de Rome“. Această foaie a fost întemeiată de însuși Papa la anul 1881 cu scopul de a influența asupra tuturor catolicilor din lume ca să trăească în concordie și ca și presa catolică străină să iee prin foaia aceasta o direcțiune hotărîtă și solidară. Diarul numit reprezintă principiile așa numitului catolicism liberal, ceea-ce a produs o opunere înverșunată în tabera ortodoxilor. Cesti din urmă au adus lucrul până acolo, încât Papa a desavuat atitudinea acestei foi. În urma acestora foile clericale au început a face sgomot și „Jurnal de Rome“ și-a aflat un apărător puternic în cardinalul Pietro, care a ținut parte diarului în mai multe epistole ajunse și în publicitate.

Leo al XIII n'a putut suferi așa ceva și într'o scrisoare adresată arhiepiscopului din Paris s'a exprimat în mod foarte desaprobat față cu procederea cardinalului Pietro. Cardinalul, în contra căruia, după cum se spunea, se pregătiau în Vatican disciplinari energice, și-a recunoscut în sfîrșit greșeala și a cerut iertare dela Papa. Prin aceasta s'a sfîrșit revoluția de palat din Vatican. Întreg casul însă ne arată, ce fel de curente opuse domnesc în împregiurimea Papei.

În Spania încă a izbucnit criza ministerială, s'a aplanat însă în aceeași zi. O depeșă din Madrid, cu datul de 22 Iunie n., pe care o publică aproape toate diarele din capitala Ungariei, ne anunță următoarele: „Madridul a avut ieri o zi caldă. Poporul s'a adunat pe strade în masse, sbierau, fluierau și pușcau din revolvere. Când regele a trecut cu trăsura pe piața „Puerta del Sol“ a fost întâmpinat prin ovațiuni sgomotoase, ear' pemembrii guvernului i-au fluerat și au aruncat cu petri în urma lor. Asupra poliției, care a provocat pe turbulenți să se împrăscie, s'au descărcat mai multe pușcături de revolvere omorîndu-se prin aceste două persoane.“

Causa acestei revoluțiuni, care de altmintrenea s'a stîmpărat în scurt timp, e unică în felul seu. Se scie anume, că în mai multe ținuturi din Spania și îndeosebi în Murcia grasează cholera. Regele Alfonso s'a hotărît a străbate toate localitățile infectate de epidemie spre a mîngăia și ușura soartea bieților bolnăviți. Ministrul premier Canovas del Castillo însă gîndindu-se la aceea, că regele e de o construcțiune debilă și ușor ar pute să capete cholera, s'a opus în modul cel mai categoric acestei călătorii din partea regelui, și când a vădut, că regele cu toate aceste e resolut să întreprindă călătoria, ministrul și-a dat demisiunea. Fiind regele astfel strîmătorat nu i-a primit demisiunea renunțînd mai bine la călătoria plănită.

Criza deci e înlăturată, și manifestațiunile poporului spaniol își au explicarea într'aceea, că el aprobând hotărîrea regelui, a voit să desavueze procederea guvernului față cu regele.

Așa se vede, că Turcia lucrează cu toată seriozitatea întru restabilirea ordinii în Peninsula-Balcanică. În apropiere de Gradisca lîngă drumul de fer Salonichi-Mitrovița au atacat și împrăsciat trupele turcesci o

bandă de insurgenți bulgari. Șeful bandei Kemoloff s-a fi fost mai nainte maior în armata rusească, un al doilea conducător Kavass a fost funcționar în consulatul rus din Monastir. Cincisprezece bandiți au rămas morți, ear' douăzeci și cinci au fost prinși și aduși la Salonichi, ceilalți au scăpat în vilaetul Kassovo. Altor bande de felul acesta li-au succedat în intra în provincia Monastir, unde s'au adunat și au intenționează de a răspândi insurecțiunea. Poarta e hotărâtă a se opune energic acestor mișcări, cari neliniștesc în măsură foarte mare populațiunea din Salonichi.

O mistificare.

Le cerem cetitorilor nostri iertare pentru o mistificare necualificabilă, care s'a făcut prin coloanele „Tribunei“.

Retrăgându-se dela redacțiunea „Viitorului“, dl Dr. Corneliu Diaconovich a făcut o declarațiune adresată publicului român, pentru „Viitorul“. Această declarațiune s'a publicat însă în „Viitorul“ numai cu unele omisiuni foarte esențiale, ceea-ce l-a îndemnat pe dl Diaconovich să ne ceară loc în coloanele „Tribunei“, pentru-ca să desfășure motivele retragerii sale.

Câtva timp după publicarea lămuririlor date de dl Diaconovich, am primit o întimplare, un fel de răspuns semnat de dl Alexandru Milian, care condusesse redacțiunea „Viitorului“ după retragerea dlui Diaconovich și până la încetarea foi.

Deși scris într'un ton personal și mai mult ori mai puțin insolent, acest răspuns venia din partea unui fost coleg al nostru, care ne cerea și el loc în coloanele „Tribunei“, ca să rectifice cele susținute de dl Diaconovich. „L-am publicat dar“ nu numai din simțiment de conveniență diaristică, ci și pentru-ca publicul să poată judeca în deplină cunoștință de cauză, — și ne-am mărginit numai a ne face rezervele noastre față cu unele idei după părerea noastră greșite, cuprinse în răspunsul primit din partea fostei redacțiuni a „Viitorului“ și semnat de dl Milian.

Primim acum următoarea declarațiune:

Declarațiune.

Subscrisul declar înaintea alor doi martori, că articolul apărut în n-rul din 30 Maiu st. n. al „Tribunei“ sub titlul: „Un răspuns“, în care este atacat dl Dr. Corneliu Diaconovich, nu e de mine compus cu atât mai vârtos, fiindcă eu despre lucrurile întemplate între fostul redactor al „Viitorului“ dl Dr. Corneliu Diaconovich și între fostul proprietar al acelui diar, dl adv. Iosif Gall n'am putut avea cunoștință; articolul respectiv eu „Tribunei“ nu l-am trimis și astfel corupt pentru scrierea aceluia prin nimenea n'am putut fi. Declar mai

departe, că nu consimțesc cu nici un punct din acel articol.

Budapesta, la 7 Iunie n. 1885.

Alexandru Milian m. p.

Înaintea noastră, ca martori:

Ioan Suciu, iurist abs., subloc. c. r. în rezerv.
Septimiu Sever Bocșan, iurist a. III.

Care va să dăcă, s'a făcut abus de buna noastră credință; ni s'a trimis cu semnatura dlui Alexandru Milian un răspuns, pe care dl Milian nu l'a compus, pe care dl Milian nu ni l'a trimis, cu care dl Milian nu consimte.

Atunci cine l'a compus? cine ni l'a trimis? cine consimte cu cele cuprinse în el? cine a abusat de numele dlui Milian? cine și-a bătut joc de încrederea, pe care o are puclicul român în „Tribuna“? asupra cui cade întregul odiu al acestei mistificări?

Noi avem înaintea noastră atât declarațiunea scrisă de mâna dlui Alexandru Milian, cât și „răspunsul“ ce ni s'a trimis cu data „Budapesta la 24 Maiu 1885“ semnat cu numele dlui Alexandru Millian. Semnatura dlui Millian nu o cunoassem și nici că suntem datori a o cunoaște, acum însă după-ce o avem pusă pe o declarațiune în fața celor doi martori, ale căror semnături le cunoassem, scim cu toată pozitivitatea, cum semnează dl A. Milian și putem să ne convingem, dacă tot d-sa a scris și semnat și „răspunsul“, pe care declară că nu l'a compus și nu ni l'a trimis.

Nu credem de cuviință a exprima chiar acum convingerea la care am ajuns, în această privință. E dreptul și poate chiar și datoria bărbaților, care au avut înrîurire asupra redacțiunii „Viitorului“, să respingă de la dinșii odiul: nu anticipăm dar, ci ne mărginim a pune în vederea dlui Dr. Iosif Gall, ca cel mai direct atins, că coloanele „Tribunei“ stau deschise pentru toți cei ce vor să respingă vre-o bănuială aruncată prin ele fără temei asupra lor.

Cestiunea naționalităților din Ungaria.

Reproducem în traducere un articol prim al lui „Nemzet“ organ guvernamental. Se afirmă, că la noi nu există cestiunea naționalităților și în același timp „Nemzet“ dovedește în modul obicinuit și convenabil Maghiarilor, că țeara întregă e cuprinsă de un spirit dușmănos unui stat „maghiar“. Eată articolul:

„Trei simptome de odată. Înaintea judecătoriei de presă din Budapesta a stat ați un diarist sârb, care a agitat în contra Ungariei. Foia noastră de seara comunică hotărârea sinodului român și programul electoral al congresului sârbilor liberali din Croația. Sinodul tot astfel ca și Sârbii din Croația, sub pretextul autonomiei bisericesci, ascund năsuințe ultraiște naționale.

În una și aceeași zi dar' trei dovezi de mărțuri vorbesc și întăresc, că în contra unității statului maghar și a domniei națiunii maghiare tot mai există tendențe vii. Signalele și pre-textele s'au schimbat, dar' n'au încetat cu totul. „În membrele extreme ale țerii pulsul național e încă tot prea slab. Poziția concentrică a rasei maghiare grămădesce puterile naționale în centru, astfel încât aci în Alföld și în Budapesta activitatea organismului național e puternică, precând periferiile sufer de anemiă. Acolo vieța vicioasă, precând aci se arată schilăvirea puterilor sociale.

„Dar' nu avem motive de a fi pesimisti; ba chiar din contră îmbunătățirea nu se poate nega. Cei din urmă de ce ani au provocat astfel de schimbări în favorul statului și al națiunii maghiare, pe care numai acela le scie aprecia după valoare, cine n'a uitat relațiunile dinainte de acești de ce ani.

„Atunci panslavisul se întindea ca o plantă cârătoare preste Ungaria de Nord. Își acăta cărceii nu numai de vieța societății, ci și de instituțiunile statului. A înălțuit afacerea instrucțiunii, cresceau în chiar instituttele medie pe fitorii inimi ai statului maghiar. Sub pretextul cultului impregnau în constituția Rutenilor, împărțit în părțile fine, veninul celor mai periculoase năsuințe. Trencinul, Zolyom, Nyitra, Liptó, Mamamureșul etc. erau tot atâte rane deschise la membrele extreme ale statului ungar.

„În Ardeal Românii se pronunțau. Agitare fățișă ațita focul urei de rasă în contra națiunii maghiare. Plaiurile Ardealului resunau de signalele daco-romanismului, de pe coastele munților coboria un sunet înădușit și se bucurau de amenințări pe șesurile fundului regiu. Sașii au purtat lupte desperate pentru prerogativele lor din evul meș.

„În Ungaria-de-Sud Omladina și-a clădit bastioanele. De — asemenea a voit să-și primească partea la împărțirea trupului statului maghiar. Ultraistii sârbii n'au făcut secret din aceea că voiesc să se rupă decătră Ungaria.

„Croații și-au tănuțit și mai puțin scopurile lor. Partidul patriotic și moderat a cădut, și după dînsul timp îndelungat, până în timpurile mai noue, n'a existat partid care să fi primit starea de drept public dimpreună cu consecunțele practice.

„Panslavisul, dacoromanismul, slavismul de Sud: s'au ridicat ca trei pumni amenințători. La toți trei le-a fulgerat ascuțitul pumnalului. Și prelungă toți trei putea omul suprinde încă atunci factori nevăduși, cari earăși puteau eventual apăre pe bina acțiunii. Umbra amenințătoare a tustrei se măria decătră semi-întunecul nesigurității și de înșelăciunea optică a agoniei exagerate. Dar' tustrele pericolele au existat în faptă și cuprindeau în mod supărăcios cu o masă întunecată orisonul maghiar.

„Acest orison nici astăzi nu e deplin curat. Masele de negură împrăsciate în bucăți atâră încă cu greutate în aer; dar' sunt deja sfâșiate în bucăți. Pumnul încă amenință, dar' nu mai mult fățiș, ci ca-și-când ar fi o mână

îndreptată spre rugăciune. Pumnalul fulgeră încă, dar' ascuțitul e timpit.

„Zadarnice au fost concesiunile din anii 1867—68; legea de naționalități, cele trei comitate concesse Croației și orașul Fiume rămas în aer. Înzadar le-am dat naționalităților noastre atâtea libertăți, cum afară de Elveția, nu mai posed naționalități nicăiri. Despre Belgia nu poate fi vorba deoare-ce acolo nu sunt naționalități, ci sunt două națiuni de același rang, dar' nedespărțite în privința teritoriului.

„Nu tragem la îndoeală patriotismul mării mulțimi. Massa popoarelor toată are simțimente moderate. Dar' pretutindine s'au căpărat deasupra agitatorii și acestia au aruncat teciunile pe co-perișul statului maghiar. Acestia au pus sabia între rasa maghiară și naționalități, care dealt-mintrele ar fi fost gata a ne fi frați buni.

„Așadar în decursul activității de 10 ani a guvernului Tisza, una dintre problemele cele mai de frunte, mai patriotice și mai naționale a fost de a pune — rămânând loial pe basa legii — stavilă agitatorilor; de a fi drept, sincer, nobil, precum se șede unui guvern curajos, energic și liberal; dar' a apăsa totdeodată cu mână de fer asupra fiecăruia, care lovesce în zidul asigurat prin lege al statului maghiar; de a fi imparțial ca stat, dar' a lupta totuși cu energie și constanță între marginile legii pentru consolidarea națiunii maghiare.

„Reținându-se dela apăsarea cu forța, punând în mișcare motorul de oțel al puterii numai în contra celor ce vatămă legea, a rezolva prin o lucrare de un deceniu probleme mari naționale — eată, astfel de probleme a avut înaintea sa guvernul Tisza și — cine ar pute nega? aceste probleme le-a rezolvat în liniamentele cele mai mari, deși nu pe toate și definitiv.

„E largă lovitura pe care pe căi neumblate a frânt-o spre scopul național astfel, încât acum nu numai direcțiunea e indicată ci sunt resturnate totdeodată și foarte multe dintre cele mai grele petri ale obstaculilor.

„Fenomenele de astăzi, demonstrațiunile în contra statului maghiar, formează numai un echou slab din trecut. Astăzi năsuințele ascunse au luat locul amenințărilor vechi fățișe.

„Dacă guvernul Tisza n'ar avea alt merit față cu patria decât numai acesta, totuși numele lui ar fi eternizat cu vrednicie în istorie. Deoare-ce o guvernare slabă de de ce ani ne-ar fi lăsat să ne crească asupra capului pericolul de naționalități. Dar' earăși: un șovinism neprecugetat din partea statului, ar fi putut să ni-i facă inimi și pe cei ce ne sunt prietini.

„N'avem însă motive de a ne încrede și de a rămâne neactivi.

„Simptomele ce se ivesc o îndeamnă pe națiunea maghiară spre a griji. Puterile inimice paralisate se pot elibera. Panslavisul doarme, poate doarme pentru totdeauna; dar' se poate trezi. Daco-romanismul e cu ochii deschiși; s'a îmbetat de cap, dar' nu și-a pierdut conștiința. Slavismul de Sud însă, nu numai că e treaz, ci se chiar organizează. Scie că cu forța n'ajunge la nimic; fiindcă după-ce în urma rezultatului unei agitări de un deceniu și jumătate a erupt res-

Foița „Tribunei“.

Bunica

de Bojena Němcová,
tradusă din limba boemă

de Prof. Dr. Urban Iarník.
(Urmare.)

X.

Pe mägura dela Zernov se urcă cinci peregrine, este bunica și doamna morăreasă, Kristla, Mărioara și Barunca. Cele două dintău au pânzături albe pe cap, trase pe deasupra obrazului ca un acoperișor, fetele au pělării rotunde. Și-au ridicat și ele rochiuțele ca Kristla și muierile mai bătrâne. Pe spinare își duceau desăgiarele mici, în cari aveau merinde.

„Mie mi-se pare că aud cântând,“ dișe Kristla, după-ce au sosit pe vârful muntelui.

„Și eu,“ grăiră fetele. „Veniți iute, bunico, ca să nu ne lase,“ o îndemneau pe bunica și voiau să de fuga.

„De, prostuțelor ce sînteți, când călăuzul scie de noi, nu va pleca fără noi,“ le opri bunica și fetele, liniștite, țineau pas cu celelalte.

Pe vârful ciobanului își pășea turma de oi, el le salută de departe.

„N'o să ne plouă, Iozo?“ îl întrebă maica. „Fiți fără grije, până poimăne va mai ține. Aduceți-vă aminte și de mine cu un Tatăl nostru. Cale fericită!“

„Dee D-șeu, ne vom aduce.“

„Da, bunico, oare cum scie Ioză, când o să plouă și când o să fie vreme frumoasă?“ întrebă Barunca.

„Când o să plouă, atunci vermișorii se tărăie din pământ sus și rimează la movițe, salamandrele se uită din gauri, dară șopirla se ascunde și painjinul, și rîndunicele zboară până chiar la pământ. Ciobanii sînt afară întreaga diulică lăsată de D-șeu și când n'au nimica de făcut, iau aminte animăluțele aceste, cum trăiesc și viețuesc. Calindarul meu cel mai bun sînt munții și cerul. După limpețimea munților și coloarea cerului cunosc, când o să se facă vreme frumoasă, când rea, când o să vie vînturi, peatră și zăpadă,“ adăuse bunica.

La capeluța de Zernov stă o turmă de peregrini, bărbați, femei și copii; mai multe mame își duc copiii în perinuță cu ele ca să-l jertfească Maicei lui D-șeu și prin rugăciune să dobândească pentru el sau sănătatea pierdută sau fericirea.

Călăuzul Martineț stă pe pragul capeluței; chipul lui înalt îi irtrebe pe toți ceialalți, așa

încât cu o singură căutătură poate să înbrățeze turmița încredințată lui. Zărind pe bunica sosind cu ceilalți, el dișe: „Acuma sîntem toți, putem dar' porni la drum“. Peregrinii se înge-nunchiară înaintea capeluței, rugându-se, și să-tenii, care erau afară pe piață, se rugau cu dinșii. După rugăciune se stropiră cu apă sfințită, unul dintre flăcăi luă crucea înaltă, pe care logodnica lui Tomeș a atîrnat o cunună de flori, ear' Kristla a dăruit o panglică roșie; bărbații cu călăuzul se puseră în giurul ei, ear' după dinșii urmară muierile, împreunându-se una cu alta după vîrsta lor. Dară nu se mișcară încă, găzdoicele mai aveau mai una mai alta de poruncit, gospodarii îi îndemneau pe slugi să iee bine de seamă la foc și la vite; copiii se milcuiau: „Aduceți-ne ceva dela hram — bunicele se rugau: „Jertfiți și pentru noi un „Binecuvîntată Fecioară“, — când iată că Martineț începu să cante cu glas limpede:

„Mărire ție ficia lui D-șeu!“ peregrinii se uniră într'un chor întreg cîntînd melodia lui, flăcăul ridică în sus crucea încununată și turma întreagă pășia după ea pe drumul cătră Svate-novițe. La fie care cruce sau capeluța se opriau, se dișea Tatăl nostru și Creșul spre lauda și mărirea lui D-șeu. La fie-care copac, pe care o minte evlavioasă a atîrnat chipul Fecioarei Mariei,

la fie-care cruce, unde se întemplantă odată vre-o nenorocire, ei se rugau.

Barunca și Mărioara băgau bine de seamă la Martineț și cântau împreună cu alții. Dară după-ce au trecut Măgura-roșie, Barunca începe să întrebe pe bunica, „Mă rog, bunica, unde era Turyn, de unde a fost fetița cea mută?“

Dară de astă dată n'a nimerit-o bine. Bunica îi răspunde: „Când te duci la hram, trebuie să ai mintea întoarsă cătră D-șeu și să nu gîndesci la alte lucruri. Cîntați sau rugați-vă în liniște.“

Fetele cântară earăși câțva, dar' atunci sosiră în pădure, pe ici coala se mai iviau fragi roșii în earbă, ar fi fost păcat, să le lase; fetele mai bine le culeseră, la asta li se urniră pălăriile și cădură rochiuțele, era mereu ceva de dres; în sfîrșit una și alta, își aduseră aminte de colacii din săculeț și bucăciă după bucăciă îi trăgeau afară. Bunica și morăreasa nu le băgau așa în seamă — așa de adîncite erau în evlavie, dară Kristla, mergînd cu Anica, adeseori se uita după ele și le ocăria. „De mare folos sînteți voi în peregrinagiu, și multe merite o să căștigați, într'adevăr,“ — dișea rîdînd de ele. (Va urma).

coala din Agram și din graniță, a observat că e neputincios. Se organizează pe teren cultural și social. Tot pe teren cultural și social s'a organizat și daco-romanismul. Lupta a luat dar' altă formă, dar' n'a încetat. Înainte de aceea a decurs la suprafață, până când agitatorii au creșut că statul maghiar e debil. Acum decurge pe dedesubt, pe furiș, cu încetul.

„În fața acestei tactice în schimbate, trebuie să ne schimbăm în parte și noi tactica. Statul, guvernul, vor rămâne aceea ce au fost. Problema lor va fi aceea care a fost. Dar' trebuie ajutat societății. Față cu lupta subterană societatea își poate desvolta puterile sale mai bine decât statul. Asemenea cu asemenea se poate mai bine contrabalansa. Tocmai din această cauză considerăm reuniunile de cultură ca nisele simptome îmbucurătoare. Nu numai ca organe organizate ale culturii maghiare, ci și ca dovadă că societatea maghiară se destăpână spre lucrare proprie. Și numai puterea întrunită a statului maghiar și a societății poate păstra rezultatele elupate de până acum și numai aceasta poate duce la succese mai departe cauza națională“.

Convențiunea comercială a monarhiei noastre cu România.

Acum când cestiunea renouirii convențiunii comerciale dintre monarhia noastră și România se discută cu atâta pasiune, ținem de important a reproduce părerile exprimate de ambele părți. Neînțelegerea există cu deosebire și numai între guvernul ungar și România, din ambele părți se dă pe față nemulțumirea cu convențiunea deja anunțată atât de ambasadorul român la Viena, cât și decătră ambasadorul din București al monarhiei noastre.

Diarul guvernamental „Nemzet“ din Budapesta scrie următoarele:

„Ocupându-se cu convențiunea vamală și comercială română, ședința de ieri a reuniunii maghiare economice a dat expresiune viuă acelei păreri, scut de aci înainte nu trebuie admis importul scut de vame al cerealelor române, ear' importul român de vite trebuie împedat, pe cât numai se poate, cu deservire.“

„Cu alte cuvinte convențiunea română comercială și vamală n'are să fie învinsă.“

„Nu trebuie să trăim în iluzii, că, dacă noi am închide granițele noastre dinaintea factorilor principali ai importului român, România încă nu ne-ar mai deschide porțile pentru exportul nostru. În momentul, când am introdus vama pe cereale și secuestrul rigoros față cu vitele la granița noastră dinspre Ost, în acel moment am abdicat de o înnoire a convențiunii vamale cu România.“

„Și încă ne privește pe noi, nouă prea puțin ne pasă, dacă în locul dispozițiilor convenționale ar păși dreptul de liberă dispozițiune relativ la amândouă părțile. România, care are să mulțumească convențiunii încheiate cu noi aceea, că Europa a recunoscut-o de o țeară de sine stătătoare și îndreptățită la încheierea de tractate internaționale, România în veci și pururea a fost plină de plânsori în contra acestei convențiunii, care a deschis productelor române piața Europei de Vest. Și în ceea-ce ne-a făcut în faptă ca contra-serviu, — înțelegem concesiunea importului de articoli de industrie — ne-a pus totdeauna o mulțime de pedeci într'un mod atât de măiestrit, încât raportul nostru convențional cu România în mai multe rânduri 'și-se părea, că există numai de aceea, ca să dea privilegiu la plângeri în toate direcțiunile. Presa română a și satisfăcut în privința aceasta cu multă cinste și omenie exigenței convențiunii comerciale. Atunci, când între factorii economiei politice din monarhie nu se afla nici măcar unul, care să nu fi fost nemulțumit cu convențiunea aceasta, în România s'au folosit de aceasta convențiune spre a predica cea mai mare ură în contra noastră, cari cu ajutorul acestei convențiunii „stoarcem“ cu deservire statul învecinat, care e silit să rabde, ca vecinul său mai puternic să-i omoare industria ce acum începe a se desvolta. E o pasiune a cetii, cum ne descriu pe noi Maghiarii domnii Români într'un articol, pe care îl publică un așa numit „amic al cauzei maghiare“ în „Nouvelle Revue“ din Paris, înjurându-ne cu totul pe noi, cei ce voim să nimicim pe Francezii Orientului cu ajutorul slugarnicului și Austriacilor și Maghiarilor ministrul Brătean. Și până când domnii români ne tractau pe noi atât de delicat

acolo unde li era permis să vorbească, noi ne bucuram de acea fericire rară, ca concurența granelor române să ne eftimească și prețul granelor noastre.“

„Prin urmare noi suntem de aceea modestă părere, că dacă Germania își închide granițele dinaintea productelor noastre, noi încă să nu le prea deschidem altora; și dacă pentru aceasta ar voi să-și resbune în contra noastră în ceea-ce, privește exportul industrial, noi încă ne vom pute revanșa față cu importul articolilor de industrie. Astă primăvară aușend ei despre novella vamală odată au știut să spună, că într'o astfel de politică de revanș totdeauna Ungaria rămâne scurtată. Perdem, dacă străinătatea aruncă vamă pe cerealele noastre, și perdem și atunci dacă noi aruncăm vamă pe articoli de industrie străini. Se poate. Cu toate aceste e sigur și aceea, că prin scutirea unor ramuri de industrie, economia Ungariei ar câștiga și în momentul de față. E cu mult mai mare și esențială însă decât câștigul momentan ceea considerantă, de care trebuie să ținem cont în cestiunea cu privire la interesele viitoarei dezvoltări.“

„Dacă noi ne-am arăta impotenți și nu am scut para ori-ce lovitură economică, ce vine din afară: prin aceasta noi înșine ne-am pronunțat soarta și vom avea să jucăm pentru vecii vecilor rolul unui ileu, deoarece totdeauna se va afla ciocan, care să bată în noi. Dacă însă și noi scim să lovim la timpul său, — deși o astfel de bătaie economică nu e o ocupațiune prea plăcută, — mai curând se vor convinge contrarii, respective vecinii nostri, că aceasta nu merge bine, și atunci ei noi putem să ne reîntoarcem la dispoziția cea veche. Păreriile reuniunii economice relativ la convențiunea vamală română le ținem de nisele declarații importante, la cari vom reveni mai adeseori.“

Eată acum și ce scrie tot cu privire la convențiunea comercială „Românul“ din București:

Cestiunea relațiilor noastre de comerț convenționale cu Austro-Ungaria este pusă la ordinea zilei prin următoarele două fapte:

- 1) denunțarea acelei convențiunii și
- 2) constatarea, în mod neîndoios, a șicanelor ce se fac în Ungaria exportului de rimători din România.

Relele ce ne-a făcut și pagubele ce a cauzat României convențiunea comercială austro-română sunt vădite.

Micel începuturi industriale ce existau au fost cu totul nimicite, și încercările de întreprinderi nouă ucise chiar în fașe.

Astfel, ășul act nu numai ne-a ținut economicese în loc, ci ne-a îmbrâncit economicese înapoi.

Atât e de ajuns spre a deschide ochii tuturor.

Nu însă de cestiunea aceasta avem a ne ocupa acum, căci ea cere studii îndelungate, pe cari noi le-am făcut și nu târziu le vom spune cetitorilor.

Pedecile nelegale și neleale ce s'au făcut și se fac exportului de rimători solicită acum atențiunea imediată a tuturor.

De această cestiune ne vom ocupa.

Era știut cel puțin convingerea intimă a tuturor era formată, că guvernul ungar, pretextând episoata pentru a închide fruntariile vilelor din România, urmăriă scopul de a protege produsele similare ungare în contra celor române.

Convingerea intimă a devenit astăzi un fapt real, pipăit și mai presus de ori-ce constatare dovedit.

Eacă doveșile:
Austria partea cea mai însemnată, cea mai luminată, cea mai bine organizată din imperul austro-ungar, nu refuză dreptul de import rimătorilor din România.

Ungaria le-a închis fruntaria.
De ce e această oșebire de tratament pentru aceeași marfă, când convențiunea una este și obiectul de importat același?

Nu cumva guvernul austriac are mai puțină grijă decât cel ungar pentru sănătatea, bunăstarea supușilor sei?

Nu cumva el voiesce a le expune vieața, permițând a se importa în Austria vite bonave? Nici decum.

Nimeni, judecând serios, nu va pute preținde aceasta.

Prin urmare neîndoios este că nu boala vitelor, ci cu totul alte cauze, au inspirat și inspiră măsurile luate de guvernul unguresc.

Eacă un fapt, eacă o dovadă pe care însuși guvernul austriac o dă în contra netemeiniceii afirmări invocate de guvernul din Pesta.

Alt fapt.
Cel din urmă transport de rimători, care a fost refuzat la Steinbruck, fusese recunoscut ca sănătos de veterinarii unguri și de autoritățile dela fruntarie, și i-se permisese intrarea.

La Steinbruck se declară bolnav și se înapoează.

Ajuns la Sibiu se face o nouă cercetare și se constată că rimătorii sunt cu adevărat sănătoși.

Ministrul ungar trimite chiar pe veterinarii de la Steinbruck, cari declaraseră transportul, și ei să vedă siliți a recunoască adevărul, a spune că numai trei rimători sunt bolnavi de picioare.

Se constată că mersul pe petriș a cauzat acele rane, care nu erau și nu puteau fi contagioase.

Cu toate acestea transportul întreg e napoiat în România.

Mai mult: granița se închide din nou.

Cine nu vede, din peripețiile prin care a trecut acest fapt, cât de neîntemeiat era pretextul de boală.

Adevărul adevărat, motivul care a inspirat această măsură atât de ilegală, în fața convențiunii, și atât de păgubitoare României, după cum o mărturesc chiar unele foi de publicitate ungare este că țigul dela Steinbruck era prea încărcat de marfă, ceea ce — fiind dată legea ofertei și cererii — scădea prețul mărfii.

Folosul dar, înlăturarea concurenței mărfii românesce este cauza adevărată a acestei flagrante călcări a convențiunii.

Ungaria voiesce, prin urmare, să culeagă foloasele învoiei comerciale, dar' refuză de a îndura și sarcinile ei.

În astfel de mod aplicată, convențiunea devine un act leonin, și nu credem — chiar când am da cât de mică însemnatate convențiilor cu drepturi și datorii reciproce — că Ungaria e de talia de a avea, și mai cu seamă de a-și impune caprișele.

Încă un fapt.

La Predeal, în timpul închiderii penultime a granițelor, rimătorii vii nu erau primiți la fruntaria.

Aceiași rimători, dacă însă erau tăiați, puteau trece, sub formă de carne, cu învoiala veterinarilor unguri.

Aceasta dovedesce că bolnavi nu erau și prin urmare cu nedreptate se închidea granița.

Dacă însă se primiau ca carne, cauza este că pentru carne se plătesce o taxă de intrare mai mare decât pentru vita vii.

Eacă un șir de fapte, care vedesc și dovedesc neîndoios pentru ori cine că șicane numai se fac comerțului român, că una din părțile contractante, în contra convențiunii, lezează interesele legitime ale celeialalte.

Noi cu guvernul din Viena am încheiat convențiunea.

Noi cătră acel guvern ne-am legat și el cătră noi s'a legat de a deschide reciproc fruntariile, în condițiunile convențiunii, produselor austro-române.

Așa fiind, credem, și nimic nu poate sdruncina a noastră credință, că guvernul din Viena, de vreme-ce recunoaște și de fapt și de drept, că nici o cauză nu este care să legitimizeze oprirea importului rimătorilor din România, va scia a face onoare semnăturii angajamentelor sale, făcând ca buna credință și lealitatea să redomnească în aplicarea convențiunii.

Expunând acestea guvernului din Viena, și numai lui le putem expune — căci din punct de vedere internațional guvernul pestan nu există, — am put și ar trebui să alăturăm la apărarea drepturilor noastre un element de convingere a căruia putere este hotărâtoare.

Eacă îl:

Importul de rimători din România se permite numai pe la Ițcani.

Rimătorii și vitele în genere, sunt acum obiectul de căpetenie al exportului nostru.

Ce ar fi oare mai logic, mai conform și în același timp mai asemuit procedurii ce se întrebunțează în fața produselor române decât ca și noi să adoptăm aceeași procedură cu cele ungare.

Dacă dreaptă, dacă logică, dacă conformă convențiunii e procedarea contractanților nostri, tot astfel va trebui să se recunoască și măsura identică ce s'ar lua la noi.

Pe la Ițcani numai putem exporta.

Pe la Ițcani numai să permitem și noi a se importa produse ungare, ca vinul, spirtul, făina și altele.

Ar fi o perfectă reciprocitate.

Motivul de sănătate asemenea se poate invoca din parte-ne cu succes și încă pe temeiul adevărului.

Când în Elveția și în alte state apusane vinurile unguresce sunt refuzate pentru-că s'au găsit încărcate cu ingrediente străine, cine oare ar pute avea dreptul de a se plânge că ne apărăm de asemenea produse vătămătoare sănătății?

Pentru spirt și făină asemenea.

Și fixarea de puncte speciale, pentru importul beuturilor mai ales, nu e ceva nou.

Mai toate statele occidentale întrebunțează acest mijloc, spre a feri populațiunea de beuturi vătămătoare și de aceea fixează anume puncte de import, unde se fac și analize chimice.

Ceea-ce propunem este aplicarea reciprocității celei mai depline, un principiu care fărmeacă diplomația.

Sperăm că guvernul, care trebuie să se fi convins în sfârșit că numai pe calea notelor diplomatice nu se pot ocroti legitimele interese ale comerțului român, va lua în de aproape considerare propunerea ce facem și o va pune în aplicare curând, desmormentând legea privitoare la înființarea birourilor de analize.

Mijlocul acesta ni se pare eficec; el are în favoare-i spriginul marelui principiu al reciprocității; și, în starea de încordare actuală, pare a fi aproape singurul apt de a mai potoli vătatea efervescență pestană.

Cronică.

Comitetul permanent al comitatului Sibiu va ține în 30 l. c. n. ședință, care eventual se va continua în 2 și 4 Iulie. Începutul la 9 oare a. m.

*

Pensionare. Căpitanul de cl. I Teodor Sandul din reg. de inf. 63 s'a retras în pensiuie ca invalid cu domiciliul la băile Herculane (Mehadia.)

*

Concesiune de cale ferată. S'a dat concesiune pentru clădirea unei linii de cale ferată dela Ludoș cătră Bistrița baronului Ioan Kemény, cont. Coloman Eszterházy, lui Nicolau Gyarmaty, Bogdan Korbuly și Samuil Horovitz.

*

Excluderea Ovrelor. Comuna Petroșeni și-a fost exarândat regalele de crișmărit lui Frideric Schulleri din Orăștie sub condițiunea ca să nu aplice ca crișmari Ovrei. Arândatorul nu a observat această condițiune a contractului, comuna a declarat acum contractul de anulat și a intentat în contra arândatorului proces.

*

Boala de vite a erupt în mai multe comune din comitatul Făgărașului. Epizootia se lătește.

*

Lucrători ungari în Grecia. Ministrul de interne a adresat tuturor municipiilor un circular în care reacează autoritățile ca să împedecă emigrarea la Grecia în masse a lucrătorilor ungari. În circularul ministrului se ăice că locuitorii emigrează spre Grecia pentru a căpeta acolo lucru la construirea de drumuri și căi ferate. Ministrul spune că numeroși ingineri, petrari și țileri, cari caută de lucru în Grecia, nu află ocupațiune din cauza concurenței celei mari ce li se face din partea indigenilor. Afară de aceasta traiul e scump, clima nesănătoasă și lucrul rău plătit.

*

Cercetare disciplinară s'a fost pornit în contra subjedului din Turda Nicolau Tavaszi pentru perceperea de competențe nelegale. Curia din Budapesta a reprobat purtarea d-lui Tavaszi și a trecut la ordinea zilei.

*

Favor reuniunii de maghiarisare din Cluj. Guvernul a împărțit reuniunii de maghiarisare din Cluj favorul scutirii de taxă postală în corespondarea cu autoritățile publice și cu oficiile.

*

Limba maghiară în scoalele confesionale. Primatele Ioan Simor a adresat preoșimii sale un cercular, prin care cere propunerea limbii maghiare în gradul cerut de guvern în scoalele populare confesionale, dispunând totodată ca învățătorii cari nu știu limba maghiară să se substituie cu alții și pe viitor să se admită la concurs numai astfel de învățători, cari știu limba maghiară.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI.“

Budapesta, 24 Iunie n. Conferența directorilor de calea ferată pentru stăvirea planului internațional al mersului căilor ferate în timp de eamnă, s'a ținut astăzi înainte de ameași în sala de ședințe a dietei. Conferența proximă se va ține la Hamburg. De seară se va ține banchet în onoarea directorilor de cale ferată în localitățile expoziției.

Praga, 24 Iunie n. Pelerinagiul la Welehrad fiind infectat de boale s'a sistat din motive sanitare.

Director: **Ioan Slavici.**

Redactor responsabil: **Cornel Pop Păcurar**

Sciri economice.

Starea sementărilor. Sementările, conform rapoartelor sesimate la ministrul de agricultură, au suferit de feribinteală și secetă, de pretutindine au fost sosit plângeri pentru lipsa de ploie.

Ploile și timpul mai răcoros din zilele din urmă au ajutat în parte. Astfel speranțele cu privire la recoltă s'au mai îmbunătățit. În Ungaria sementările s'au îmbunătățit în urma acestor ploii în mod vădit.

Grâuul și-a aruncat spicul și acesta e aproape dezvoltat, grăunțele așteaptă însă nutreț elementar pentru-ca să se desvolte. Rugină s'a observat numai prin unele ținuturi pe paui și spicul grăului, precând în cele mai multe părți sau nu există de loc, sau există numai pe frunzele firului.

Secările în părțile mai călduroase au început a îngălbeni, ba în unele părți mai nispooase sunt deja coapte și a început seceratul în părțile ungurene.

Rapița e cosită și cărata de pe câmp. Recolta rapiței se poate numi cantitativ slabă, ear calitativ multumitoare.

Sementările de primăvară, cu deosebire ovėsul, încă se coc în unele părți dar grăunțele în multe părți nu s'a putut desvolta din lipsa de ploie; cucuruzul și celelalte plante de săpat s'au dezvoltat frumos; săpatul e în cugere în toată țeara. În unele ținuturi cucuruzul a suferit din cauza înghețului din Mai și astăzi e îngălbenit.

Tutunul se desvolte bine; săpatul întâiu e aproape terminat pretutindine.

Fân va fi puțin dar bun. În urma secetei în foarte multe ținuturi câmpurile s'au uscat cu totul.

Viile promit în general un cules bun. În multe părți din Ardeal viile au suferit mult fiind bătute de ghiaoc. Din comitatele Clujului și al Albei-inferioare s'au scris despre daune cauzate de insecte.

Starea sanitară a vitelor în general se poate numi multumitoare. Boale sporadice s'au ivit în Moson, Somogy, Bihor, Csongrad, Timiș și în unele ținuturi din Ardeal.

Piața din Sibiu, 23 Iunie. Grâu Hectolitra 74—80 chilo fl. 5.60 până fl. 6.30, grâu mestecat 68 până 82 chilo fl. 4.30, până fl. 5.20 secara 66 până 72 chilo fl. 3.90 până fl. 4.70, orș 58 până 64 chilo fl. 3.80 până fl. 4.60, ovės 38 până 45 chilo fl. 2.30 până fl. 3.—, cucuruzul 68 până 74 chilo fl. 4.40 până fl. 5.—, mēlaiul 74 până 82 chilo fl. 5.— până fl. 6.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.40 până fl. 1.60, sementă de cănepe 49 până 50 chilo fl. 7.— până fl. 8.—, mănecia de 76 până 80 chilo fl. 5.— până fl. 6.—, lintea 78 până 82 chilo fl. 8.— până fl. 9.— fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, pasat de grâu 100 chilo fl. 17.— până fl. 18.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 14.—, Nr. 4 fl. 13.—, Nr. 5 fl. 11.—, slănină 100 chilo fl. 54.— până fl. 56.—, unsorarea de porc fl. 52.— până fl. 55.—, sēu brut fl. 33.— până fl. 36.—, sēu de lumini fl. 50.— până fl. 51.—, lumini turnate de sēu fl. 56.— până fl. 58.—, săpunul fl. 32.— până fl. 34.—, fēn 100 chilo fl. 2.20 până fl. 2.40, cănepa fl. 40.— până fl. 41.—, lemne de ars ucoate m. cub. fl. 2.75 până fl. 3.—, spiritul p. 100 l. % 29 până 31 cr., carnea de vită chilo 44 cr., carnea de vițel 36 până 45 cr., carnea de porc 40 până 48 cr., carnea de berbec — până — cr., ouă 10 cu 16 până 20 cr.

Tērgul de rēmatori în Steinbruch. În 22 Iunie n. s'a notat: unguresci bētrāni grei 35 cr. până 36½ cr., unguresci grei, tineri 37.— cr. până 38½ cr., de mijloc 38.— cr. până 39.— cr., ușori 40.— cr. până 41.— cr. marfă țerāneascā, grea 35½ cr. până 36.— cr., de mijloc 38.— cr. până 39.— cr., ușorā 39.— cr. până 40.— cr., romānesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesci, grei 37.— cr. până 38.— cr., transito de mijloc 37.— cr. până 38.— cr., transito ușori 37.— cr. până 38.— cr., ingrașāți cu ghindā — cr. până — cr. per 4% cumpenit la garā.

LOTERIE.

Tragerea din 24 Iunie st. n.

Sibiu: 36 44 77 40 63,

Cursul la bursa de māruri în Budapesta
dela 23 Iunie st. n.

Grâu (din Banat): 72—74 Kilo fl. — până — 74—79 Kilo fl. — până —, (lungă Tisza) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.90 până 9.50, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.80 până 9.40, (de Alba-Regal) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.80 până 9.40, (de Bacsa) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. — până —, (din Ungaria de nord) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.60 până 9.10.

Secara (ungureascā) 70—72 Kilo fl. 7.— până 7.20.

Orș (nutreț): 60—62 Kilo fl. 6.30 până 6.50; (de berārie) 62—84 Kilo fl. 7.60 până 9.50.

Ovės (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.40 până 7.80.

Cucuruz (de Banat): dela fl. 6.25 până 6.30; de alt soi fl. 6.30 până 6.35.

Rapița fl. 11.50 până 12.50; de Banat fl. 11.25 până 12.—.

Mēlaiu (unguresc): fl. 5.80 până 6.25.

Timpul de furnisare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 9.11 până 9.13 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 8.90 până 8.92.

Secara (primăvară) 69½ Kilo fl. 6.21 până 6.23.

Cucuruzul (Mai—Iunie) fl. 6.21 până 6.23.

Bursa de București.

Cota oficială dela 22 Iunie st. n. 1885.

Renta amort. (5%)	Cump.	vënd.	93.—
" " " " "	"	"	"
Rur. conv. (6%)	"	"	"
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	291.—	"
Banca națională a Romāniei	"	1259.—	"
Impr. oraș. București	"	80.—	31.—
Credit mob. rom.	"	185.—	"
Act. de asig. Națională	"	229.—	"
Serisuri financiare urbane (5%)	"	"	89½
Societ. const.	"	239.—	230.—
Schim. 4 luni	"	"	34.—
Aur	"	10.35	"

Bursa de Budapesta

din 23 Iunie st. n. 1885.

Renta de aur ung. 6%	99.45
" " " 4%	92.95
" hārtie 5%	148.—
Imprumutul cāilor ferate ung.	98.50
Amortisarea datoriei cāilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	123.25
Amortisarea datoriei cāilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	109.—
Amortisarea datoriei cāilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	102.50
Bonuri rurale ung.	102.50
" " " cu cl. de sortare	102.—
" " " bānățene-timișene	101.50
" " " cu cl. de sortare	101.50
" " " transilvane	101.50
" " " croato-slavone	102.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.—
Imprumut cu premiu ung.	117.25
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	119.75
Renta de hārtie austriacă	82.50
" " " argint austriacă	83.10
" " " aur austriacă	108.50
Losurile austr. din 1860	139.50
Acțiunile băncii austro-ungare	855.—
" " " de credit ung.	287.75
" " " " austr.	288.90
Argintul	101.—
Serisuri financiare la institut. de cred. și ec. „Albina“	5.86
Galbeni împărătesci	9.85
Napoleon-d'ori	60.95
Mārci 100 imp. germane	124.30
Londra 10 Livres sterlinge	124.30

Bursă de Viena

din 23 Iunie st. n. 1885.

Rentă de aur ung. 6%	99.30
" " " 4%	92.90
" hārtie 5%	148.25
Imprumutul cāilor ferate ung.	98.20
Amortisarea datoriei cāilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	123.50
Amortisarea datoriei cāilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	108.75
Amortisarea datoriei cāilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	102.50
Bonuri rurale ung.	102.50
" " " cu cl. de sortare	101.50
" " " bānățene-timișene	101.50
" " " cu cl. de sortare	101.50
" " " transilvane	101.50
" " " croato-slavone	102.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.—
Imprumut cu premiu ung.	117.50
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	119.60
Rentă de hārtie austriacă	82.60
" " " argint austriacă	83.15
Rentă de aur austriacă	108.50
Losurile austr. din 1860	139.50
Acțiunile băncii austro-ungare	858.—
" " " de credit ung.	288.50
" " " " austr.	288.90
Argintul	101.—
Galbeni împărătesci	5.86
Napoleon-d'ori	9.85
Mārci 100 imp. germane	60.95
Londra 10 Livres sterlinge	124.25

Publicare.

Domnii acționari ai „Institutului tipografic, societate pe acții“, cari n'au răspuns încă toate ratele pe acțiile subscrise și anume pe acțiile Nr. 51, 52, 208, 209, 222, 223, 225, 227, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 286, 288, 291, 292, 293, 294, 327, 330, 331, 342, 344, 345, 346, 347, 351, 361, sânt rugați a răspunde ratele restante până cel mult în 1-ma August a. e., st. n., căci la cazul din contră titlurile provisor se vor anula conform §. 7 al statutelor și numele numărate mai nainte decad în f.

1885 st. n.

[156] 1

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1885.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu					
	Tren omnibus	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de porcane		Tren de porcane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren accelerat	Tren de porcane	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de porcane	Tren accelerat		Tren de porcane	Tren omnibus	Tren de porcane	Tren omnibus			
Viena	—	7.15	—	—	București	—	5.—	7.45	—	Viena	7.15	11.—	—	Teiuș	11.09	3.56	—	Copsa mică	—	—	3.02	1.11			
Budapesta	6.47	1.45	3.15	6.20	Predeal	—	9.47	12.50	—	Budapesta	1.45	8.05	8.—	Alba-Iulia	11.56	4.27	—	Șeica mare	—	—	3.30	1.32			
Szolnok	11.22	3.51	7.29	9.26	Timiș	—	10.11	1.40	—	Szolnok	4.02	11.02	12.—	Vințul de jos	12.20	4.53	—	Loamneș	—	—	3.47	2.01			
P. Ladány	2.25	5.28	8.27	11.40	Brașov	{	10.44	2.27	—	Arad	{	7.53	3.37	5.55	Șibot	12.25	5.19	—	Ocna	—	—	4.09	2.24		
Oradea-mare	{	5.33	6.46	—	Feldioara	{	6.22	10.51	2.55	—	—	—	4.—	6.05	Orăștia	1.19	5.41	—	Sibiu	—	—	4.26	2.44		
Várad-Velenceze	—	—	9.37	1.52	Apatia	7.01	11.18	3.38	—	Glogovaț	—	4.13	6.19	Simeria (Piski)	1.48	6.08	—	Sibiu—Copsa mică							
Fugyi-Vásárhely	—	—	9.45	2.—	Ágostonfalva	7.33	11.36	4.17	—	Györök	—	4.38	6.46	Deva	2.35	6.39	—	Sibiu	—	—	10.25	11.47			
Mező-Telegd	—	7.14	10.28	2.34	Homorod	8.01	11.51	4.47	—	Pauliș	—	4.51	7.—	Branicica	3.04	7.04	—	Ocna	—	—	10.46	12.05			
Rév	—	7.42	11.36	3.18	Hașfalău	8.45	12.23	5.42	—	Radna-Lipova	—	5.10	7.23	Ilia	3.36	7.29	—	Loamneș	—	—	11.09	12.29			
Bratca	—	—	12.10	3.41	Sighisoara	10.10	1.19	7.37	—	Conop	—	5.38	7.51	Gurasada	3.50	7.41	—	Șeica mare	—	—	11.32	12.50			
Bucia	—	—	12.43	4.01	Elisabetopole	10.39	1.37	8.21	—	Bérvava	—	5.57	8.10	Zam	4.25	8.12	—	Copsa mică	—	—	11.52	1.07			
Cucia	—	8.31	1.31	4.26	Mediaș	11.19	2.05	9.05	—	Soborșin	—	6.42	8.58	Soborșin	5.09	8.49	—	Cucerdea—Oșorheiu							
Huiedin	—	9.01	2.56	5.08	Copsa mică	11.54	2.25	9.43	—	Zam	—	7.14	9.28	Bérvava	5.56	9.29	—	Cucerdea	4.40	10.00	3.50	12.19			
Stana	—	—	3.29	5.27	Micăsasa	12.37	2.41	10.02	—	Gurasada	—	7.43	9.56	Conop	6.18	9.49	—	Cheța	5.10	10.31	4.21	12.50			
Aghiriș	—	—	4.—	5.50	Blaj	12.56	—	6.06	—	Ilia	—	8.01	10.17	Radna-Lipova	6.57	10.23	6.14	Ludoș	5.31	10.53	4.43	1.12			
Ghirbău	—	—	4.18	6.02	Crăciunel	1.30	3.13	6.20	—	Branicica	—	8.21	10.38	Pauliș	7.12	10.37	6.30	M. Bogat	5.41	11.03	4.43	1.22			
Nedeșdu	—	—	4.36	6.24	Teiuș	2.34	3.45	7.15	—	Deva	—	8.47	11.06	Györök	7.27	10.52	6.47	M. Bogat	5.41	11.03	4.43	1.22			
Cluj	{	10.01	5.05	6.43	Viințul de sus	2.55	4.01	8.—	—	Simeria (Piski)	—	9.40	11.55	Glogovaț	7.56	11.18	7.17	Cipeu-Iernut	6.18	11.44	5.31	2.03			
Apahida	{	10.16	—	7.03	Orăștia	3.24	—	8.58	—	Orăștia	—	10.10	12.24	Arad	8.10	11.32	7.32	Kereș-Sz.-Pál	6.38	12.00	5.46	2.18			
Ghiris	{	10.16	—	7.03	Orăștia	3.24	—	8.58	—	Șibot	—	10.10	12.24	Szolnok	9.—	12.20	8.10	Nireșteu	6.56	12.26	6.10	2.45			
Cucerdea	{	10.16	—	7.03	Cucerdea	3.24	—	8.58	—	Vințul de jos	—	10.24	12.38	Budapesta	2.39	4.53	12.—	Oșorheiu	7.15	12.46	6.30	3.05			
Uioara	{	10.16	—	7.03	Cucerdea	3.24	—	8.58	—	Alba-Iulia	—	11.04	1.22	Viena	7.10	8.16	2.10	Oșorheiu—Cucerdea							
Vințul de sus	{	10.16	—	7.03	Ghiris	4.11	4.50	9.32	—	Teiuș	—	11.21	1.40	—	—	6.05	8.—	Oșorheiu	6.34	12.06	8.45	12.25			
Alud	{	10.16	—	7.03	Apahida	5.36	—	10.32	—	Simeria (Piski)—Petroșeni				Petroșeni—Simeria (Piski)				Petroșeni—Simeria (Piski)				Oșorheiu—Cucerdea			
Teiuș	{	10.16	—	7.03	—	5.56	5.58	12.32	—	Tren de porcane	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de porcane	Tren omnibus		Oșorheiu	6.34	12.06	8.45	12.25			
Crăciunel	{	10.16	—	7.03	Nedeșdu	6.08	6.08	12.59	8.—									Nireșteu	6.55	12.27	9.06	12.55			
Blaj	{	10.16	—	7.03	Ghirbău	6.29	—	—	8.34									Kereș-Sz.-Pál	7.16	12.51	9.28	1.24			
Micăsasa	{	10.16	—	7.03	Aghiriș	6.45	—	—	8.59									Cipeu-Iernut	7.37	1.16	9.49	1.54			
Copsa mică	{	10.16	—	7.03	Stana	7.—	—	—	9.56	Simeria	6.30	11.50	2.23	Petroșeni	6.49	9.33	5.28	M. Bogat	8.07	1.50	10.20	2.31			
Mediaș	{	10.16	—	7.03	Huiedin	7.26	—	—	10.16	Streiu	7.05	12.27	3.—	Banița	7.27	10.14	6.06	Ludoș	8.21	2.07	10.34	2.46			
Elisabetopole	{	10.16	—	7.03	Cucia	7.48	7.14	—	11.04	Hățeg	7.53	1.19	3.49	Crivadia	8.06	10.54	6.45	Cheța	8.38	2.21	10.51	3.06			
Sighisoara	{	10.16	—	7.03	Bucia	8.28	7.43	—	12.17	Pui	8.46	2.10	4.40	Pui	8.50	11.37	7.25	Cucerdea	9.07	2.50	11.20	3.40			
Hașfalău	{	10.16	—	7.03	Bratca	8.47	—	—	12.47	Crivadia	9.33	2.57	5.28	Hățeg	9.13	12.17	8.02	Simeria (Piski)—Uniedoara							
Homorod	{	10.16	—	7.03	Rév	9.06	—	—	1.21	Banița	10.11	3.35	6.07	Streiu	10.16	12.58	8.44	Simeria (Piski)	6.40	—	—	—			
Ágostonfalva	{	10.16	—	7.03	Mező-Telegd	9.26	8.22	—	2.05	Petroșeni	10.43	4.04	6.39	Simeria	10.53	1.35	9.15	Cerna	7.01	—	—	—			
Apatia	{	10.16	—	7.03	Fugyi-Vásárhely	10.01	8.48	—	3.08	Arad—Timișoara				Timișoara—Arad				Uniedoara—Simeria (Piski)							
Feldioara	{	10.16	—	7.03	Várad-Velenceze	10.20	—	—	3.39	Tren omnibus	Tren de porcane	Tren de porcane		Tren de porcane	Tren de porcane	Tren omnibus		Uniedoara	10.18	—	—	—			
Brașov	{	10.16	—	7.03	Oradea-mare	10.30	—	—	3.55									Cerna	10.44	—	—	—			
Timiș	{	10.16	—	7.03	—	10.37	9.13	—	4.06									Simeria (Piski)	11.03	—	—	—			
Predeal	{	10.16	—	7.03	P. Ladány	10.51	9.18	10.37	—									Ghiris—Turda							
București	{	10.16	—	7.03	Szolnok	12.50	10.38	1.45	5.35	Arad	6.00	12.55	8.25	Timișoara	6.07	12.25	5.00	Ghiris	5.19	—	10.37	4.16			
	{	10.16	—	7.03	Budapesta	3.06	12.14	5.34	8.22	Aradul nou	6.25	1.21	8.36	Mercizfalva	6.40	1.16	5.56	Turda	5.40	—	11.04	4.37			
	{	10.16	—	7.03	Viena	6.—	8.—	6.05	10.30	Németh-Ságh	6.50	1.46	8.54	Orczifalva	6.51	1.34	6.07	Turda—Ghiris							
	{	10.16	—	7.03						Vinga	7.19	2.18	9.13	Vinga	7.08	2.04	6.32	Ghiris	8.20	—	1.41	10.10			
	{	10.16	—	7.03						Orczifalva	7.38	2.36	9.25	Németh-Ságh	7.23	2.25	6.53	Ghiris	8.41	—	2.06	10.30			
	{	10.16	—	7.03						Mercizfalva	7.56	2.53	9.36	Aradul nou	7.40	2.54	7.24								
	{	10.16	—	7.03						Timișoara	8.42	3.40	10.06	Arad	7.50	3.10	7.40								

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.